

ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES D'ALUMNES, 2000/2004

Juan Albert

Fa ja quatre anys del nostre primer article per a *Tossal Gros* sobre l'associació de pares d'alumnes. Es titulava *QUI ÉS DE L'APA?*, perquè llavors esta associació a què pertanyia des d'alguns anys enrera era quasi una perfecta desconeguda per a mi i per a molts dels formaríem la seua junta directiva.

El poc que jo coneixia d'ella era que s'encarregava de la compra dels llibres de text, de la festa de Carnestoltes i de la Cavalcada de Reis.

També sabia que al 1996, s'havien produït nombroses reunions per a discutir i debatre la polèmica LOGSE, eixa llei de què es deia havia nascut per a millorar l'educació primària i sobretot la secundària dels nostres fills i que com a conseqüència immediata o quasi immediata anava a obligar-los a abandonar el col·legi de les Coves als 12 anys, havent de cursar els seus estudis de secundària en instituts dels quals ni tan sols hi havia llavors projectes d'obra.

En aquelles acalorades reunions es van preparar alegacions i es van arregar firmes per tot el poble en contra d'aquest trasllat forçós, que tots o quasi tots consideràvem perjudicial, no sols per als nostres fills, sinó per al conjunt de la nostra localitat.

Aquestes discussions, a més d'evitar eixe trasllat, es centraven també en l'elecció de l'institut en què haurien de seguir els estudis els xiquets de les Coves.

La polèmica va arribar, com no, a la política i una simple elecció de centre de secundària, que hauria de basar-se en criteris purament objectius de distància, traçat de carreteres, etc. es va enverinar fins a convertir-se en una lluita entre partits polítics.

Aquella situació va arribar a tal extrem d'enfrontaments personals que va fer que molts ens apartàrem del problema davant de la impossibilitat d'arribar a solucions raonables. Una vegada més la política més miserable guanyava la partida, la gent s'oblidava del "problema" i centrava totes les seues energies a criticar i discutir sobre qui tenia raó. Els polítics aconseguien els seus objectius, implantar la LOGSE sense més discussió. Tal com ells havien dissenyat l'anome-

nat mapa escolar.

I el "problema" era en 1996, en el 2000 i ho continua sent encara en el 2004, la nul·la voluntat de trobar solucions per a aquelles comarques de l'interior de la nostra comunitat que van veient com perden població i amb ella servicis bàsics que l'administració concentra en les zones de la costa, molt més riques i molt més poblades. El problema era i continua sent que s'han encabotat en fer viatjar a milers de xiquets per milers de quilòmetres, durant centenars d'hores per a rebre l'educació (esperem que igual de bona) que ja rebien en les seues pròpies localitats.

Fonamentalment per esta raó, fins que no es van convocar eleccions a junta directiva a mitjan 2000, no vaig tornar quasi a interessar-me per l'associació.

L'elecció a Junta Directiva de juny del 2000 va tindre tan escassa concurrència de socis que l'elecció va ser en realitat una "selecció" dels pocs que allí estàvem. La junta ixent va decidir buscar entre els assistents a un representant de cada curs escolar i així va ser com, amb eixe escàs interès, es va triar a la junta que va formar Francisca Cruz Vaquer, Alberto Corbacho Fabregat, Argelio Sales Albella, Carmen Herrera Jiménez, Celia Vidal Climent, Norma Casas Barreda, Alicia Villalonga Caresmar, Fani Montull Rodrigo, Silvia Tosca Zaragozá, Indalecio Puerta Albert, Ramiro Tena Ferreres i Juan Albert Cucala.

De les poques recomanacions que vam rebre de la junta ixent, a més de la fórmula per a preparar el sorbet, va ser que intentàrem esbrinar en quines condicions estava el futur centre de Cabanes, com a possibilitat per a cursar estudis de secundària allí.

La veritat és que el que si que vam trobar es una associació en un perfecte estat de documentació, comptes i tresoreria i una excel·lent projecte que va iniciar l'anterior junta directiva. L'adquisició, mitjançant d'una subvenció sol·licitada al PRODER de Traiguera, de diversos equips informàtics per a l'escola. Trist però real, cap administració s'havia preocupat fins llavors, ni fins ara, de dotar d'equips